

munernes Udgifter. Vi vil se, at Københavns Kommune, hvor Socialdemoktaterne har Flertal, omgaaende vil skære ned paa Tjenestemændene, saaledes som vi her har gjort det paa Statens Tjenestemænd, saa den Forargelse giver jeg ikke en Døjt for. Det er Meningen, vi skal være Prügelknabe, men de er selv klare over, at de offentlige Udgifter skal ned.

Vi kan ikke overkomme de Udgifter, vi har i Øjeblikket, vi kan ikke blive ved at bære en Skattebyrde til Staten og Kommunerne paa 700 Mill. Kr., det er ganske umuligt, og jo før man erkender det, des bedre. Jeg tror nok, at de, der skal have Gavn af den sociale Lovgivning og ogsaa anden Lovgivning, maa forstaa, at kan vi ikke skabe saadanne Forhold, ogsaa skattemæssig set, at Erhvervene kan bære sig, udtørres Kilderne, og saa bliver der ingen Penge til sociale Formaal. Jeg skulde tro, det er i de paagældendes velforstaaede Interesse, at vi i Tide i nogen Maade søger at indrette os efter Forholdene, som de nu en Gang har udviklet sig.

Saa taler man om, at vi gaar saa haardt frem, det er et Overfald paa Smaafolk. Naar Stillingen er den, at vi gennemfører en Lovgivning paa det sociale Omraade paa et Tidspunkt, da Kronen staar i 66 Ø. eller deromkring, og man saa vil bibeholde Satserne, naar Kronen er 100 Ø. værd, er der ikke Tale om at beholde den sociale Lovgivning, saaledes som den er givet, ud fra de Forudsætninger, der var den Gang, men saa bliver der Tale om en meget væsentlig Forbedring af den sociale Lovgivning. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rode, der sagde, da Nedskeringsforslagene i al Almindelighed var til Debat, henvendt til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: Demagogi. Det er netop et rigtigt Udtryk. Det er demagogisk Politik, Socialdemokraterne fører, naar de med Flid fuldkommen lukker Øjnene for, hvad der er sket her i Landet, at Kronen er steget fra 66 til 100.

Naar man i partipolitisk Spekulationsøjemed fuldkommen vil lukke Øjnene for en saa vigtig Kendsgerning i hele vor økonomiske Tilværelse, er det ikke os, men de Herrer, der fører en i Virkeligheden ganske uforsvarlig Politik, og jeg vil hævde i dette specielle Spørgsmaal, her er Tale om, at naar disse Forslag er gennemført, mener vi netop at have taget Hensyn til det, den højtærede Statsminister sagde, at vi ikke skulde skære ned efter en Lineal paa de sociale Løve. Jeg tør hævde, naar disse Forslag er ført igennem, har intet Land i

den vide Verden en saa vidtgaende human og social Lovgivning som Danmark, og derfor tror jeg ikke, det er rigtigt at mistænkeliggøre denne Lovgivning i tarveligt partipolitisk Øjemed.

I denne Dagsorden tales der om Valg. Der er slet ingen Grund til at føre Spørgsmaalet om Valg eller Ikke-Valg frem nu. Jeg er ikke uenig med dem, der mener, at under de nuværende parlamentariske Forhold behøver dette, at en Regering kommer i Mindretal, ikke at føre til Valg, men paa den anden Side tror jeg, det er urigtigt af de Herrer forlods at ville fastslaa, at en Beslutning her i Tinget, der gik den siddende Regering imod, ikke vilde føre til Valg. Det maa jo være et Spørgsmaal, som Regeringen, Statsministeren efter Forhandling med Kongen, til sin Tid maa overveje. Jeg tror ikke, vi med nogen Nytte kan drøfte dette Spørgsmaal nu. Jeg skal da igen anbefale at stemme mod den fremsatte Dagsorden.

Pürschel: Jeg vil først tillade mig at henvende en enkelt Bemærkning til den højtærede Statsminister, som ikke har fundet Anledning til at udtale sig om den lille Bemærkning, jeg henvendte til ham før. Jeg tør maaske betragte Tavsheden som en Tilslutning til den Optattelse, jeg hævder. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har nu paa Venstres Vegne afgivet en Erklæring, som jeg finder er betydningsfuld, at man ogsaa fra Venstres Side fuldt ud erkender, at dette, at en Regering, der er dannet paa et Mindretal af Stemmer, faar en Afstemning imod sig her i Tinget paa et afgørende Spørgsmaal, ikke med Nødvendighed behøver at føre til Valg. Det er jo netop det, vi fra vor Side stadig har hævdet. Vi har ikke ønsket forlods at fastslaa, at det under ingen Omstændigheder kan føre til Valg. Vi har blot ønsket at fastslaa, at den af Valget fremgaaede Situations Muligheder maa være udtømt inden Valget, eller der maa foreligge en anden Ting, som gør, at man kan sige, at Valget er fornuftigt motiveret.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, skal jeg henvise til, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg finder, at det er en god Skik, som man fulgte ved den sidste Regerings Dannelselse, at Kronen konfererer med Formændene for de større Partigrupperinger i Rigsdagen, inden den Slags afgørende Beslutninger tages, og det vilde jeg ogsaa finde var den rette Fremgangsmaade, hvis der